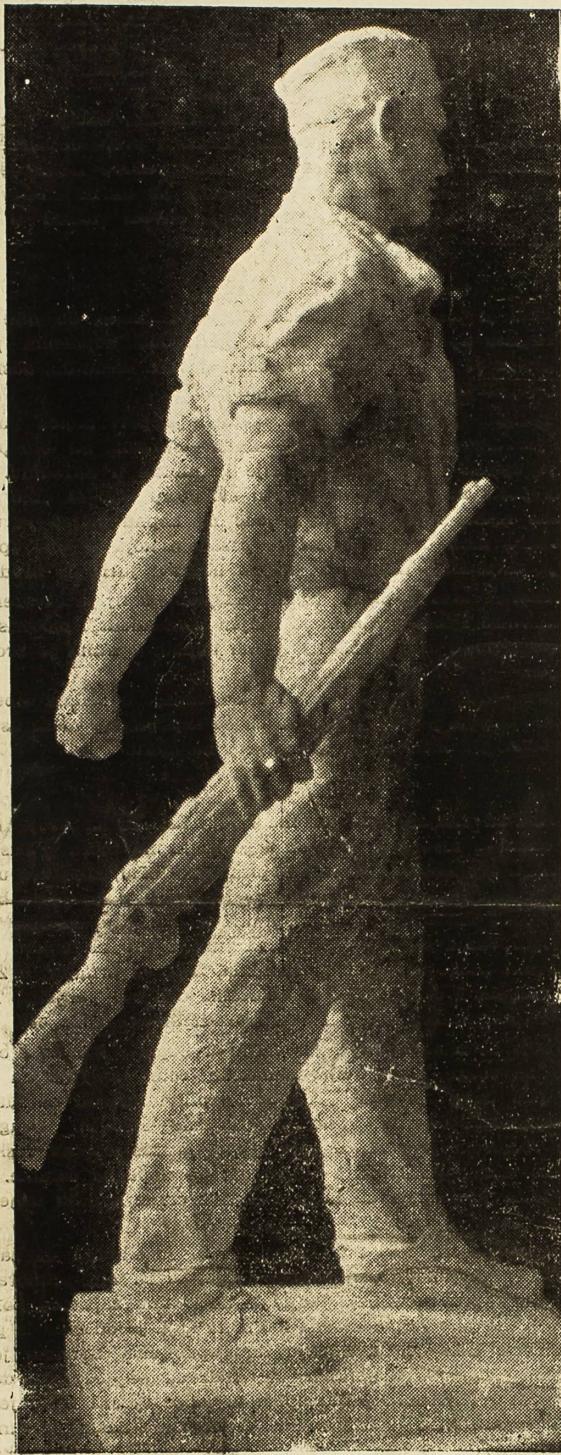

ŠIBENSKI LIST

ŠIBENIK
Srijeda,
29. srpnja 1953.
Izlazi tjedno
God. II. Broj 50
Cijena 7 dinara

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA ZA GRAD I KOTAR ŠIBENIK

SVEĆANO PROSLAVLJEN DAN USTANKA

Spomenik palim borcima na Tromilji
Rad kipara ANTE JOVICA

Stvaranje prvog Okružnog narodnooslobodilačkog odbora Šibenik

Povodom otkrića spomen ploče na školskoj zgradi u Banjevcima, u kojoj je listopad 1943. ratnim uslovima obijedini nijedne osnovan Okružni NOO Šibenik, zamolili smo druga Peru Skaricu, prvog predsjednika tog odbora da iznese svoja sjećanja iz tih dana.

U toku oružane borbe s okupatorom i domaćim izdajnicima stvaraju se Narodnooslobodilački odbori kao politički i borbeni organi NOB-a. Ti odbori, kako je poznato, bili su nosioci nove, revolucionarne, narodne vlasti. I upravo zbog njihovog značaja naša Partija je još u početku ustanka dala jasne direktive u pogledu stvaranja narodnooslobodilačkih odbora na slobodnom i okupiranom teritoriju.

Na našem području osnovano je u 1942. i 1943. godini 18 mjesnih NOO-a koji su djelovali na oslobođenom teritoriju, dok ih je lazili na neprijateljske zasjede. Međutim, sve opasnosti nisu spriju. Pored toga, postojalo je 9 ječile delegata da izaberu naj-

(Nastavak na 2. strani)

Ove godine je naročito svečano proslavljen Dan oružanog ustanka naroda u Hrvatskoj.

Pored svečanih akademija i priredbi, koje su uoči 27. srpnja održane kako u gradu tako i na teritoriju kotara, u organizacija- ma SSRN čitani su referati o su do kasno u noć.

Narodno slavlje na Tromilj

Još od ranog jutra sakupljao se na Tromilj narod iz bliže i dalje okolice da zajednički slijedimo izazak na tribinu druge Nikole Sekulića, člana Izvršnog vijeća Hrvatske, te predstavnike narodne vlasti, Saveza komunista, nadalje predstavnike Jugoslavenske narodne armije, Socijalističkog saveza radnog naroda, Saveza boraca i drugih organizacija.

Na tribini se nalazio i autor spomenika, akademski kipar Ante Jović.

Zbor je otvorio predsjednik NO-a općine Šibenik-vanski Vinko Petrina koji je, pozdravivši prisutne, istakao značaj Dana narodnog ustanka u Hrvatskoj. Zatim je prvorac ovog kraja Dane Gulin, major JNA evocirao uspomene na minule borbe, koje su za oslobođenje zemlje vodili sinovi Lozovca i Konjevra.

Dosadašnji rezultati postignuti u Izgradnji socijalizma u našoj zemlji govore da se nismo iznevjerili onima koji su pali u Oslobodilačkom ratu - rekao je drug Nikola Sekulić

Srdačno pozdravljen od naroda drug Nikola Sekulić rekao je u svom govoru, između ostalog, da narod Hrvatske slavi 27. srpnja kao najveći dan u svojoj prošlosti i da svi ovi spomenici prošlosti i da svi ovi spomenici

spjesi. Dosadašnji rezultati govore da se nismo iznevjerili onima koji su pali, a isto tako da one koji su ostali može se reći da su pošteno radili.

Između ostalog, on je govorio podsjećaju naše ljude na borbu

i o neprijateljskom djelovanju reakcionarnog dijela svećenstva.

Rekao je da kod nas postoji sloboda vjere, ali ako netko hoće

da pod okriljem religije ruši naše revolucionarne tekovine, onda to ni u kom slučaju ne cemo

i ne smijemo trpjeti (oduševljeni aplauz).

Treba se energično boriti protiv onih popova koji

zlopotrebjavaju religiozne osjećaje naših ljudi.

Tu je u prvoj redu pozvan SSRN da politički tumači i objasnjava djelovanje takovih reakcionarnih popova.

Na kraju je drug Nikola Sekulić rekao da naš poredak ne štite samo zakoni, već to društveno uređenje treba da branimo

svi mi zajedno, jer je ono garancija boljeg života svim našim ljudima koji su upravo za taj

bolji život pridonijeli tolike

žrtve u Narodnoj revoluciji.

Govoreći o našoj borbi, drug Sekulić je naglasio da je i nakon oslobođenja bilo teških dana.

Tako se godine 1948. postavilo pitanje hoćemo li sačuvati

ili ono što smo u Revoluciji izvojivali.

Rukovodioči SSSR-a pokušali su da nas unište, ali u

tome nisu uspjeli, jer je svima

nama naša sloboda i nezavisnost,

naše rukovodstvo, naš Tito i

naša Partija najveća svetinja.

Drug Sekulić je zatim govorio o događajima u Istočnoj Njemačkoj i Čehoslovačkoj, te je

naglasio da oni pokazuju da na-

predni ljudi u tim zemljama ne

želete SSSR za tutora, a još manje

da im on pljačka njihova bogatstva.

Osim toga, osvrnuvši se na

našu unutrašnju politiku, pod-

vukao je da mi ne bi mogli

osvojiti pozicije koje sada imamo,

da nismo u našoj unutrašnjoj politici izgradivali istinski

socijalizam, gdje radne mase od-

lučaju i gospodare prouzrodnjom.

Naglasio je da je od Dana u-

stanka pa do danas kratak vre-

menski period, ali da su uza sve

na polju izgradnjue socijaliz-

ma postignuti zaista veliki u-

NOR-a.

(Nastavak na 2. strani)

Ovogodišnjoj proslavi Narodnog ustanka pečat su davale spomen ploče i spomenik palim borcima, koji su postavljeni na području grada i kotara. Na sam Dan ustanka u gradu je otkrivena spomen ploča na kući u kojoj je djelovao prvi Gradska NOO. Spomen ploču je otkrio drug Zivojin Bulat, predsjednik Gradskog odbora SSRN.

Slavilo otkrivanje spomen-ploče, koja je postavljena na školskoj zgradi, gdje je bio osnovan prvi NOO kotara Šibenik. Tom prilikom govorili su prvi predsjednik Kotarskog NOO-a Marko Rupić i ppukovnik Tome Nizić.

Svečanost u Krtulju uveličala je narodna glazba iz Primoštena i tamburaški zbor.

Pored toga, spomen-ploča je postavljena u selu Pirovcu, u kojem je osnovan prvi Kotarski NOO Vodice. U ime Kotarskog odbora SSRN govorio je Vitomir Gradiška.

Glavna svečanost održana je na Tromilji, gdje je narod Lozovca i Konjevra podigao spomenik palim borcima tog kraja.

Svečana akademija

Povodom 27. srpnja — Dana nici našega grada.

Nakon državne himne i internacionale, koje je otpjevao mješoviti zbor RKUD »Kolo«, drugačica Ksenija Skarica, član Gradskega odbora SSRN govorila je o značaju 27. srpnja.

Član Narodnog kazališta Zvonko Jelačić recitirao je Nazorovo pjesmu »Na Vučevu«, a zatim je folklorna sekacija RKUD »Kolo« izvela Vrličko kolo.

Na kraju umjetničkog programa mješoviti zbor RKUD »Kolo« otpjevao je »Nove branze« od J. Gotovca.

U Koreji potpisano primirje

Panmundžom, 28. srpnja (AFP) U Panmundžumu je jučer ujutro potpisano primirje kojim je okončan korejski rat. Glavni delegati zaraćenih strana, general Harison u ime Ujedinjene komande, i general Nam Il u ime kinesko-sjevernokorejske komande, potpisali su jučer ujutro sporazum o primirju.

Predsjednik Republike maršal Tito: Veliko ohrabrenje za one koji žele da pobijedi ideja mira

Redakcija »Borbe« uputila je predsjedniku Republike maršalu Titu povodom potpisivanja primirja u Koreji slijedeće pitanje:

»Druže predsjedniče, redakcija »Borbe« bila bi vam zahvalna ako biste za čitaocu »Borbe« izložili svoje mišljenje povodom potpisivanja primirja u Koreji.«

Odgovarajući na pitanje predsjednik Republike drug Tito rekao je:

»Na vaše pitanje, šta mislim o potpisom primirju u Koreji, mogu da kažem slijedeće:

Prvo, ovaj akt smatram kao veliko ohrabrenje za sve one

drugo, ovaj akt dokazuje da su miroljubiva nastojanja Ujedinjenih nacija, da se sukob u Koreji likvidira, urođila konačno uspješni rezultatom. To ujedno dokazuje neocjenjivu vrijednost Organizacije Ujedinjenih nacija za stišavanje i sprečavanje oružanih sukoba u svijetu;

treće, sukob u Koreji i konačno potpisivanje primirja u Koreji dokazuju da se danas više ne isplati agresivnim putem rješavati sporne pitanja, odnosno da se ne isplati agresija i oružani pokušaji da se postignu izvjesni ciljevi, jer danas ogromna većina čovječanstva mrzi rat i želi da se sporne pitanja rješavaju mirnim putem;

četvrti, ako je primirje u Koreji potpisano to još ne znači da u tom dijelu svijeta više nije u opasnosti. Sada treba budno čuvati postignutu tekućinu, koju ugrožavaju razni ratni huščaci, koji nisu zadovoljni sa prekidom sukoba u Koreji.

Njujork, (AFP) Generalni sekretar Ujedinjenih naroda izrazio je uvjerenje, da će sve zainteresirane strane pridržavanjem sporazuma o primirju pridonijeti mirnom rješenju političkih i ekonomskih problema, koje još treba rješiti u Koreji. On je istakao da Ujedinjeni narodi sa svoje strane uključuju sve napore, kako bi ostvarile taj veliki zadatak izmirenja i ponovne izgradnje.

Izražavajući zahvalnost čitavog svijeta zbog potpisivanja primirja i odaјući priznanje ljudima mnogobrojnih zemalja, koji su »riskirali svoje živote u obrani principa Povelje«, Hamarskjöld je rekao da će sporazum o primirju ojačati kolektivnu akciju za ukazivanje pomoći korejskom narodu.

»Borba«

Proučavanje pisma CK SKJ

Članovi SK uočavaju slabosti u političkom radu

Pismo CK SKJ je i danas u uočene. Kad bi toga bilo, onda centru pažnje organizacija SK i bi se moglo poduzeti i odgovarajuće mjeru za suzbijanje odnosno okicanjanje tih pojava.

Na sastancima je izložen oštroj kritici oportunitizam pojedinih članova SK. Iznasani su i konkretni primjeri. U Bižinu su održana dva zvora biraca na kojima se nije uspjelo sastaviti poreksu komisiju, tako je na raspravljani o nezdravim tendencijama i negativnim pojavama na području općine i mještina. Zapazeno je, da na terenu nema političke borbe protiv neprijateljskog djelovanja. Ne reagira se na vrijeme na protutučne parole, sto je upravo posljedica slabog rada komunista na duenoskoj izgradnji.

Organizacije SK pravilno uočavaju pojedine nedostatke, ali nedostaje brzine u njihovom rjesavanju. Najveća je slabost, na primjer, što nedostaje političke analize onim negativnim pojavama, koje su pravovremeno grada.

Zaštita šumske povrsine

Upravo ovih dana donio je koze ne ce vidjeti u neposrednoj NO gradske općine još jednu bužnu kuću. Međutim, ne može očekati, kojom se ograničava se tvrtiti da je to baš bilo tako. držanje koza na užem gradskom području. Ovu će odluku svaki Crnici još se uvijek može naci koza da slobodno pase ili da je vezana, ostavljena bez čuvara.

Sve padine iznad grada prije ili posjune treba posumiti. To područja radikalno rjesili ovo planje, jednostavnom zabranom držanja koza. Da li bi bilo korisno i poželjno da se i na području našeg grada primjene takove mjeru? Neosporno one bi bile korisne, ali bi njihova primjena naišla još danas na mještanoj negodovanje i otpor, neće urodit plodom, ako se zbog čega se provedba ove odgovornosti ne bi mogla u pitanje koza, pitanje čuvara ovih potpunosti ostvariti. Radi toga područja i uzgoja mlade tek bi, za naše prilike, možda bilo zasadene šume. Ne možemo kauspješnje individualno rješavati pojedine molbe, polazeći od jesu bila pošumljena, pa i po stanovišta da se držanje koza nekoliko puta, ali od tih sadnica dozvoli tamo, gdje u prilog govorili: »Zašto Dragu i ostale drugove ne dovedete u moju kuću.« Svatko od naših mještana spreman je da žrtvuje sebe, obi-

stati na pašu u neposrednoj blizini grada. Da se i ovdje stvari neko ograničenje, trebalo bi za se trebali ozbiljnije zainteresirati. Položaj našeg grada traži novčani iznos u vidu takse, koji bi vlasnik bio dužan platiti gradskoj općini za određeni period vremena.

Donošenje same odluke o ograničenju držanja koza samo o zabrani držanje koza je od preventivnih mjeru je mrvito slovo ukoliko se po i treba je pozdraviti, ali ta odstoje ne budu primjenjivale odredbe. I prava takova odluka pružala je garancije da se papiru. Br.

Ustaničko selo Bilice

Do 1941. godine malo je tko tražio, a nitko mu nije davao i znao za selo Bilice, ništa. Jedino aktivnim učešćem do toliko da su njegovi mještani u NOB-i Biličanima je u punoj vrijednosti osobi manifestirala u krčenju golog kamena, zasavljanjem po nekoliko čokota loze i ostalog južnog voća u manjim količinama. Uz taj mukotrpni život predratni Biličanin bio je primoran da se pojavljuje i kao sezonski radnik, uz neobičnu nisku dnevnicu.

Taj rad bio je vezan uz dugo pješačenje koje je dnevno trajalo i po deset do dvanaest kilometara. Tu žrtvu morao je Biličanin podnosi, jer su mu rashodi uvijek bili veći od prihoda. Imao je i takvih rashoda koji su praktično nisu donosili ništa.

Eto o takvim Biličama i njihovim ljudima, a uz proslavu 10-godišnjice VIII. korpusa NOVJ, želim posvetiti nekoliko redaka. Neće biti ni neskromno a niti pretjerano ako utvrđimo da su Bilice, svojim geografskim položajem tik uz Šibenik i glavnu komunikaciju, gdje je u toku rata bio jedan od najjačih talijanskih garnizona u Dalmaciji, igrale i faktički odigrade jednu slavu i uvijek bili veći od prihoda. Imao je i takvih rashoda koji su praktično nisu donosili ništa.

Godišnja naplata na veza između naših snaga, župskom uredu, zatim bratovštinom Gospa od Pomišalja čiji je Zaton—Vodice—Biograd n/m te iznos dosiza i do 200 dinara. Drugim riječima od tog siromašnog Biličanina kao i od svakog cije Šibenik—Knin s drugim stranom. Gotovo svaki peti Biličanin

Tijesno u Narodnooslobodilačkoj borbi

Period Narodnooslobodilačke borbe je period najtežih dana, ali ujedno i najslavnijih. Borba protiv okupatora i njihovih pomagača bio je glavni i osnovni zadatak svakog postenog rodoljuba. Tako jedinstvo stvoreno u borbi protiv okupatora ulijevalo je strah u kosti nekolicini izdajnika u mjestu. Takvo jedinstvo omogućilo je da se i pored dnevnih, sedmičnih, pa i mjesecnih blokada čitavog mesta održi neprekidna i stalna veza s partizanima, da se sakupi znatan dio muničije, hrane, obuće i odjeće, da svaki dan sve veći broj boraca odiči u NOV, a da okupator o tome nikad nista nije saznao.

1942. godine talijanski fašisti su poveli raciju na području Tijesno—Pirovac—Stankovci—Vodice—Zaton u cilju uništavanja Primorske čete, na čijem se čelu nalazio ponosan i hrabar komandant Drago Živković. Dok talijanske bande lutaju po našim brdima, Drago sa nekoliko desetaka svojih drugova smješten je u sigurnim kućama naših mještana u Tijesnom. Stotine talijanskih fašista neprestano krstarile po mjeslu, često upadaju u kuće, ali se ipak nitko ne ustručava primiti borce u kuću. Naoprotiv, bilo je mnogo ljudi koji su govorili: »Zašto Dragu i ostale drugove ne dovedete u moju kuću.« Svatko od naših mještana spreman je da žrtvuje sebe, obi-

telj i kuću, kako bi spasili drugove borce.

Fašistički su banditi drugog dana svoje ofenzive počeli širiti glasine da je uništena Primorska četa na celu sa svojim komandantom Dragom Živkovićem. Oni su se sad mirno povlačili u svoje garnizone, ali ta ista četa i isti komandant u povlačenju uništavaju bandite. Od tada četa zadaje sve veći strah neprijatelju i njegove daljnje akcije bile su osudene na propast.

U VII. neprijateljskoj ofenzivi, oko 70 ranjenih drugova smješteno je u bunker logora Dubrava kod Tijesnog. Ofenziva je još trajala, omladina Tijesnog, Vodica i Tribunj probila se iz svojih mesta pod vrlo teškim uslovima, donijevši iznemoglim i gladnim borcima hranu, a u toku noći ta ista omladina prebacila je ranjene drugove na obalu »Kamena«, otkako su ih jezerski ribarski brodovi prebacili na Zirje (tada oslobođen otok).

Tijesno, koje broji oko 1.600 stanovnika, uputilo je u NOV 327 boraca. 1941. god. otišla sa 4, 1942. 27, 1943. 146, 1944. 115 i 1945. godine 35, od kojih je 81 položio svoje živote za oslobođenje zemlje. Tako je Tijesno u periodu NOB-e dalo svoj ogroman udio u oslobođenju zemlje od fašističkog okupatora.

Roko Frkić

(Nastavak s 1. strane) visi organ vlasti na području okruga.

Onamen se pristupilo i osnivanju raznih povjerenistava kao, na primjer, za unutrašnje poslove, prosvjetu, zdravstveno-socijalnu zaštitu, komunalne poslove, otkup i t. d.

Okrug NOO odigrao je u ovo vrijeme veoma značajnu ulogu. Vršio je, na primjer, propagandu i agitaciju za Narodnooslobodilački pokret, popunjавao je jedinice sa novim borcima, vodio brigu za opskrbu pučanstva, prebacivao hranu iz plodnih područja u ona koja su stradala u ratu. Posebno značajnu ulogu je odigrao u opskrbljivanju naših borbenih jedinica.

Pored toga, od neobične važnosti je bilo djelovanje Okružnog NOO-a na produbljivanju i jačanju bratstva i jedinstva.

Između ostalog, odbor je odigrao krunsku ulogu u prebacivanju sa Visa hrane i oružja za XIX. i XX. diviziju. Organizacija tog prebačaja vršena je u zajednici s Komandom područja. Nadalje, odbor je vodio stalnu brigu oko organiziranja zbjega. Računa se da je sa područja

Okrugnog NOO-a prebačeno u zbijeg oko 2000 staraca, žena i djece, a sa teritorija Like prebačeno ih je oko 900. Razumljivo je, da se ne bi mogao ni zamisliti rad na organizaciji zbjega bez pomoći naših jedinica koje su vršile osiguranje.

Odbor se u to vrijeme nije ograničio samo na taj rad, naprotiv, vodila se briga oko proširenja prosvjetne i kulture na oslobođenom teritoriju. Tako su u to vrijeme otvarane škole, a formirana je i okružna diletantska grupa.

Značajno je istaknuti da je u uslovima rata Okružni NOO vršio stvarnu vlast na svom području i ne samo to, sam narod je taj odbor smatrao za svoju najvišu vlast na okrugu. Naši ljudi obraćali su se NOO-u u raznim pitanjima, a naročito su se obraćali za dozvole i propusnice koje su našim ljudima s okupiranog područja služile za povezivanje s oslobođilačkim odborima i vojnim jedinicama na oslobođenom teritoriju.

Nema sumnje da je i Okružni NOO s ovakvim djelovanjem u punoj mjeri pridonio rušenju stare, reakcionarne i protunarodne vlasti na svom području.

sudjelovao je u NOB-i. S druge Josipa, donoseći i odnoseći posrone veći dio Biličana pod velik broj Biličančkih nahrašća. Velik broj Biličančkih nahrašća je oskudnim ražovim kruhom partizane koji su tuda prolazili, lježili bolesne i previjali ranjene borce. Preko Biliča prošle se brigade narodnih osvetsnika, prošli su delegati sa historijskim zasjedanjima AVNOJ-a i ZAVNOH-a. Preko ovog sela otišlo je u zbijeg oko hiljadu i dvije stotine djece i starijih ljudi. Čak su i saveznički piloti, čiji su avioni bili oštećeni, preko Biliča upućivani u svoje komande. Pored 173 borca koji su učestvovali u IV. crnogorskoj proleterskoj brigadi, više od stotinu Biličančkih borilo se u sastavu jedinica VIII. korpusa NOVJ.

Danas poslije deset godina od osnivanja VIII. korpusa Biličani se rado sjećaju tih slavnih dana a posebno zato, što je baš taj VIII. korpus, htijuci im se odužiti za zasluge učinjene u toku NOB, uništilo u njihovom selu posljednje njemačke ostatke.

JESTRE

Oružane akcije I. primorske čete

Prva primorska četa, koja je vršila akcije na teritoriju Sjeverne Dalmacije, zadavala je okupatoru veliku brigu. Naši borci napadali su neprijatelja neumorno i po danu i po noći i zbog toga je on bio prisiljen da mijenja dosadašnju taktiku. Tako pristupa mobiliziranju kolebljivaca i onih lica, koja nisu naklonjena Narodnooslobodilačkom pokretu, naoružava ih i formira jedinice pod nazivom »antikomunistička banda«. Dvije ovakove jedinice izv. novigradsku i lišansku »antikomunističku bandu« okupatoru prebacuju na zatonski teren s namjerom da zajedničkim snagama napadnu i unište partizane, koji su se nalazili na području Sjeverne Dalmacije. Talijani su 7. srpnja 1942. g. u zajednici sa spomenutom bandom krenuli u napad i to u dva pravca radi opkoljavanja I. primorske čete. Naši borci su, međutim, navrješne saznali namjeru neprijatelja, kao i jačinu njegovih snaga. Zahvaljujući upravo tim podacima, naši borci su pravovremeno zapošjeli položaj na pravcima, nastupajući neprijatelju. Talijani i banda sačekani su na blisko odstojanje a zatim su obasuti žestokom vatrom iz pušaka i puškomitrailjeza. Skupa s banditima Talijani su se dali u bježstvo u pravcu Zatona, ostavivši 13 mrtvih. Sest banda je bilo zarobljeno.

NI u ovoj akciji četa nije imala gubitaka.

Nakon ove i niz drugih manjih oružanih akcija Primorske čete, sve veći broj naše omladine napušta svoje domove, kreće u partizane, svrstavajući se u borbene redove naših jedinica. Okupator u svojoj nemoći vrši pritisak na mirno stanovništvo. Učestala su strijeljanja, a pored toga, odvodi narod u interraciju.

Iako je neprijatelj počeo svoje garnizone, on nije uspio da osigura opskrbljivanje svojih garnizona kopnenim putem. Zbog toga je htio to postići morskim putem. Međutim, naši borci su mu i na moru nanosili teške gubitke.

Drugom polovinom srpnja izvršen je prvi napad na brod koji je održavao prugu Sibenik—Zaton—Škradin. Sa tom prugom on je ujedno vršio opskrbljivanje garnizona u Škradinu. Naši borci postavili su zasjedu na rtu sv. Josip i to sa obje strane kanala rijeke Krke. Pored zasjede na kopnu stajao je u pripravnosti mali dreni čamac sa posadom koja je bila spremna da po izvršenom napadu sa kopna napravi juriš na brod.

Kad se brod približio mjestu zasjede na nj je otvorena žestoka vatra i tom prilikom je ranjen komandant i motorist. Nekoliko civilnih lica prebačeno je na kopno, a zatim je brod potopljen.

Ova akcija je vrlo pozitivno odjeknula u selima sjibenskog kotara. Ona je pokazala narodu da se neprijatelja može uspješno uništavati ne samo na kopnu nego i na moru.

Kad su Talijani doživjeli niz teških napada na svoje brodove, onda se nisu više osjećali sigurni ni na moru. Fašisti počinjaju sve kako bi uništili I. primorskiju četu, koja već u mjesecu srpnju broji stotinu dobro naoružanih i prekaljenih boraca. Neprijatelj nastoji da preko špiljuna sazna, gdje se četa nalazi na logorovanju što mu i polazi za rukom. Oni na brzinu grupiraju jakе snage u svojim garnizonima, tako na primjer, u Zatonu 500 Talijana i 500 četnika, u Vodicama oko 800 Talijana, Tribinju 400, Tijesnom 500, Pirovcu 500 i u Stankovcima 600.

Ceta se nalazila na logorovanju u Sopnju. Saznavši od naroda za snage neprijatelja, komandant čete nareduje da jedan vod pod vodstvom Jose Grubelija napravi zasjedu na Makirinu u neposrednoj blizini raskrsnice Tijesno—Pirovac. Drugi vod pod vodstvom komandira čete postavlja zasjedu na raskrsnici Vodice—Zaton—Gacelezi s namjerom da napadne četnike. Treći vod imao je zadatku da osigura logor i civile koji su izbjegli od svojih kuća.

Ranim jutrom prvi i drugi vod, koji su krenuli na zadatak, naišli su na jake neprijateljske snage, te su bili primorani da odstupaju u pravcu Sopnju, gdje su na brzinu zaposjeli položaj. Primješena je i velika kolona kamiona koja je dolazila iz pravca Benkovca. Ceta je na Sopnju bila opkoljena. Borcima je bila potpuno jasnja situacija. Oni su znali da se jedino s dobrom obronom i efikasnim protunapadima može spasiti kako jedinica i djeca, žene i starići koji su se nalazili s našim borcima.

Neprijatelj je nakon snažne artiljerijske i minobacačke pripreme izvršio juriš, koji je za nj bio porazan. Naši borci su dozvolili napadačima da se približe na jedno 50 metara odstojanja, da ih nakon toga obaspu ubitacnom vatrom. I niz drugih fašističkih napada završili su se s neuspjehom. Borci Primorske čete hladnokrvno su ih odbijali i uništavali. U ovoj borbi, pored stalnih, naročito su se istakli puškomitrailjesci Mile Bosna i Mile Skračić.

Pod zaštitom vatre uspješno se izvuči iz obruča oko dvije stotine golorukih staraca, žena i djece. Taj uspjeh odusevio je borce koji su još snažnije nastavili uništavati mrske fašiste.

U jeku te neravne borbe prvi vod pod neposrednom komandom komandira čete, a nakon brižne pripreme, uspije da probije obrub. Za prvim se probija i treći vod, dok drugi drži odstupnicu. Nakon toga nastaje organizirano povlačenje u pravcu Vranskog jezera.

Potrebno je istaknuti herojsko držanje teško ranjenih drugova koji su se do posljednjeg daha borili protiv fašističkih zvijeri i time olakšali povlačenje ostalim drugovima.

U ovoj teškoj borbi četa je izgubila četiri druga, a dva su ranjena, dok je od djece, žena i staraca poginulo dvadeset. Neprijatelj je, međutim, imao 240 mrtvih i veći broj ranjenih.

Nekoliko dana nakon ove najjače ofenzive na teritoriju Sjeverne Dalmacije a do tada i najveće borbe u tom kraju, narod se probija kroz žice, noseći hranu svojim hrabrim borcima. Mnogi, pak, omladinci i ostali koji su došli da posjete svoje druge, ostali su da pomognu uništ

